

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਸਾਹਮਣੇ

ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟਸ

ਬਨਾਮ

ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 63 ਆਫ 1953।

ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 58, 92 ਅਤੇ 100-ਮੌਰਗੋਜ-ਸਬਸਟੀਚਿਊਟਡ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ-ਸਿਧਾਂਤ ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-ਸਥਾਪਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ-ਕੀ ਮੌਰਗੋਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਚਾਰਜ-ਸਬਰੋਗੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ - ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ, ਦੀ ਹੱਦ।

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੇ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਬਦਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕ ਅਸਲ ਮੌਰਗੋਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਮੌਰਗੋਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੋਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਾਰਜ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 100, ਸੰਪੱਤੀ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਰਗੋਜ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਫੀਲਡ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਕਨੀਕੀ

ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਬੈਜਨਾਥ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮਦੀਦ ਚੌਧਰੀ (1), ਹਕੀਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ (2), ਲੀਲਾ ਧਰ-ਉੱਤਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਵਾਜੀ ਗਣੇਸ਼ (3), ਕਰਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ (4), ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

8 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੌਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1951 ਦਾ 546, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਿਓ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਕ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ, ਮਿਤੀ 18 ਜੂਨ, 1951 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਈ.ਐਫ. ਬਾਰਲੇ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951, ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਅਤੇ 12 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 131 ਅਤੇ 466 ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 6 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ।

ਐਚ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਸ ਡੀ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜ ਦੇ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬੇਲਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਹਸਨਪੁਰ ਕਲਾਂ, ਤਹਿਸੀਲ ਬਟਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਖੇਤਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਬੇਲਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ 1943 ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੇ 2 ਜਨਵਰੀ 1943 ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ 33 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਸਨ। ਤਕਰੀਬਨ ਪੰਜ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ 19 ਮਈ 1943 ਨੂੰ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਬੇਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਸੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਵਜੋਂ ਬਿਸ਼ਨ ਕੌਰ ਕੋਲ 26 ਕਨਾਲ 7 ਮਰਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਸੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਤੰਬਰ, 1943 ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ

ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 65 ਕਨਾਲ 2 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕੁਝ ਖੇਤ ਸਨ। ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 65 ਕਨਾਲ 5 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖੇਤ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਖੇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 19 ਕਨਾਲ 6 ਮਰਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਖੇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰਜ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਖੇਤ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 21 ਕਨਾਲ 13 ਮਰਲੇ ਦੇ ਖਾਸ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 3 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 18 ਕਨਾਲ 4 ਮਰਲੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਖੇਤ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 18 ਕਨਾਲ 4 ਮਰਲੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਗਏ ਬਦਲਵੇਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਟਵਾਰੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਸੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਹੋਰ ਖੇਤਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ (ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਖੇਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਮੁਦਈਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਯੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਇਨਾਬ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮੂਦੀਦ ਚੌਧਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਕੀ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ (ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਗਿਰਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲੱਗੇਗਾ। ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਜੋ ਇਸਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

ਇਸ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕਮਾਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਰਸਲ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੁਪਾਤਕ ਮੁੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਹਕੀਮ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। (1) ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਹਿਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਸ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ

ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਲੀਲਾਧਰ ਉੱਤਮਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਗਣੇਸ਼, (2))। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਕੇਸ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਟਵਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਨੇ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ 'ਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਹੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਜੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁੱਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਚੁਣ ਕੇ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕ ਅਸਲ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਾਰਜ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 100, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਮੌਰਗੇਜ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 58, ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖਾਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੂਰਵ ਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਇਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਸੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਕੋਲ 1,850 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 1,235 ਰੁਪਏ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ 5 ਜਨਵਰੀ 1923 ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ 550 ਰੁਪਏ ਵਸਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਬਚੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਤੋਂ 1934 ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਕੋਲ 1925 ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਬਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1943 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਨੂੰ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹਨ ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 92 ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਰਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਨੂੰ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹੇਮ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਖੇਤ ਨੰਬਰ 1499, 1508 ਅਤੇ 1509 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੇਤ ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਰਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਸ਼ਨ ਕੋਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖੇਤ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਖਰਚਾ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।